

**MATEŘSKÁ ŠKOLA
POHÁDKA BORAČ
KRONIKA 2013/2014**

ŠKOLNÍ ROK 2013/2014

V tomto školním roce bylo v naší mateřské škole zapsáno k docházce celkem 25 dětí, z toho 9 chlapců a 16 dívek. Celkem 11 dětí mělo trvalé bydliště v Borači a ostatní děti byly z obcí : Dolní Rožínka, Tišnov, Ochoz u Tišnova, Unín, Brno, Lomnička, Jilmoví, Heroltice, Černvín.

Ve školním roce 2013/14 se nezměnilo personální obsazení naší školy. Paní Soňa Šikolová z Nedvědice zastávala nelehkou funkci ředitelky školy, práci učitelky vykonávala paní Bc. Pavla Čechová také z Nedvědice. Práci paní školnice a kuchařky v jedné osobě vykonávala paní Jaroslava Kalčíková z Bystřice nad Pernštejnem.

Vzdělávání dětí v mateřské škole probíhalo podle školního vzdělávacího programu s názvem Z POHÁDKY DO POHÁDKY.

Děti se v naší škole učí rozvíjet své schopnosti a dovednosti, které pak mohou využít v „opravdovém“ životě. Učí se žít a patřit do společenství lidí, prohlubují si své zájmy, objevují své možnosti, seznamují se s nádherným přírodním prostředím v obci a jejím okolí.

Po prázdninách jsme se opět sešli v naší škole. Pro starší děti to byl návrat do známého prostředí, ve kterém našly své oblíbené hračky, stavebnice nebo sportovní náčiní. Připomněly si své oblíbené hry, písničky a tanečky, vyrábění, vycházky či rozhovory s kamarády. Od svých předchůdců, tedy loňských předškoláků, převzaly milou povinnost být vzorem svým mladším kamarádům.

O něco složitější byl příchod dětí nových, zejména nejmladších dvouletých. V tomto roce jich bylo šest. Čekal je nelehký úkol. Odloučit se od svých rodičů (často to bylo i opačně, když se rodiče těžko loučili se svými dětmi), najít si ve skupině dětí své kamarády, řídit se dohodnutými pravidly a respektovat jiného dospělého než své rodiče. Počáteční rozpaky jim pomáhala odstranit nabídka rozličných činností a aktivit. Stále více poznávaly nejen samy sebe, lépe se orientovaly v účelně zařízených prostorách MŠ, učily se překonávat terénní nerovnosti zdejší nádherné, ale poměrně členité okolní krajiny. Radost ze své soběstačnosti měly nejen děti, ale i jejich rodiče a v neposlední řadě my, pracovnice školy.

Schopnosti být druhému partnerem, kamarádem, pomocníkem či ochráncem si během roku osvojily všechny děti. S nadšením se zapojily do sběru víček pro handicapovanou Michalku. Velké poděkování patří rodičům, které svým dětem s tímto úkolem velmi

pomáhali.

Rodiče nosili do školky nejen pytle víček, ale i starý papír. Za získané prostředky přinesl Ježíšek dětem spoustu krásných dárečků, za kterých měly děti díky svým rodičům, prarodičům a dalším příznivcům školy, obrovskou radost. Tu zažily nejen při rozbalování dárků, ale hned při odvozu sběru, když starý papír samy pomáhaly nakládat do obrovského nákladního auta.

Ale vraťme se znovu na počátek školního roku. Podzim tohoto roku byl dlouhý, zima dlouho nepřicházela, a tak jsme mohly s dětmi podnikat řadu úžasných procházek do přírody mezi barevné stromy a ještě barevnější a roztodivnější houby. Abychom si více utvrzovali domluvená pravidla, přijely k nám v říjnu hned dvě zajímavé návštěvy. Nejdříve to byly Zpívánky zdravé pětky, kdy si děti vyzkoušely způsoby zdravého stravování, seznámily se s potravinami, které našemu tělu prospívají, učily se správně používat příbor. Za pomoci písni poznávaly, proč se u jídla nemluví, proč je důležité jíst ovoce a zeleninu anebo proč je třeba si před jídlem mýt ruce.

Druhá návštěva mluvila s dětmi o pravidlech, která musí všichni, a to dospělí i děti, chodci, cyklisté i řidiči, dodržovat na komunikacích. Jistě všichni uhodnete, jaká to byla návštěva. Po zajímavé besedě, prohlídce a vlastnoručním vyzkoušení různých

policejních pomůcek přímo v naší školce jsme si ještě mohli prohlédnout policejní auto a na vlastní uši si poslechnout silný a pronikavý zvuk sirén.

Znalosti o bezpečném chování chodců a „cestovatelů“ jsme si ověřili hned při další akci. Vyrazili jsme na divadelní představení do Doubravníka. Pohádky i „šmejdění“ mezi hračkami v doubravnické školce se dětem moc líbilo, pravidla bezpečnosti zvládly na jedničku.

A protože se nám výlet vydařil a také proto, že se přiblížil čas „čertů“, rozjeli jsme se za nimi přímo do čertovské jeskyně na Výpustku. Cesta objednaným autobusem ubíhala rychle a děti si představovaly, co je v jeskyni čeká. Vůbec nikdo se nebál. Naopak. Uvnitř děti zaujala řada světýlek, červená - čertí a žlutá jako hvězdičky na noční obloze. Poslechly si veselou pohádku O Čertovi a Káče a největší překvapení na ně čekalo v podobě nadílky od hodného Mikuláše a andílků.

Jaké je to být rozpustilým čertíkem si děti samy vyzkoušely o pár dnů později. Vyzbrojeny vlastními, byť papírovými rohy, zvonečky a dalšími rytmickými a „hluk dělajícími“ nástroji se vydaly do ulic Borače, za rodiči a do obchodu. Písničky doprovázené čertovskou kapelou a „přímo pekelným rámusem“ rozhodně místní obyvatele nevylekaly, ale určitě jim připomněly blížící se čas Vánoc.

A na Vánoce jsme se v naší školce vlastně připravovali celé předchozí období. Součástí našeho Vánočního dovádění s rodiči a dalšími příbuznými byla totiž přehlídka toho, co se děti ve školce za tento čas naučily. Do programu jsme zařadili pohádku O řepě, halloweenské strašení, čertovské tancování nebo vánoční píseň kamarádů. Výkony dětí vykouzlily na tvářích rodičů úsměv a radost. Také děti byly odměněny hezkými dárečky, které si rozbalily a vyzkoušely hned pod vánočním stromečkem.

Ale nezapomněli jsme udělat radost ani našim zvířecím kamarádům. Nadílka v podobě ovoce, zeleniny a nasbíraných plodů určitě zaplnila jejich prázdná bříška.

Čertovské koledování, Vánoční dovádění i prima zimní prázdniny byly již za námi, ale sníh pořád nepřicházel. Ani sněhové vločky na oknech naší školky jej nepřivolaly. Na loňské bobování a stavění ze sněhu jsme letos jen vzpomínali. Ale stále jsme měli co dělat. V lednu jsme pozvali děti z Doubravníka k nám do kulturního domu na představení divadla Netratrdlo. Jejich Trdločtení nám čekání na zimu zpříjemnilo. Na oplátku nás Doubravničtí pozvali na pohádku O holčičce, která si neuměla hrát. Děti zpívaly, dováděly a hrály si s novými kamarády.

Ani v čase karnevalů a maškarních rejů jsme nezaháleli. Jeden únorový den nepřišly do školky děti,

ale princezny, víly, čarodějnice, беруška, žabka, vodník, pirát a další a další masky. Den masek se opravdu vydařil. Děti se předvedly ve svých maskách, zatančily si, ale ještě před tím musely ukázat, co vše se již naučily. Postupně plnily nejrůznější úkoly, přemýšlely, skládaly, sportovaly.

Jaro a čas mlád'átek jsme uvítali již tradičním způsobem. Jako v předchozích letech jsme navštívili řadu chovatelů drobného domácího zvířectva. K ovečkám pana Odehnala, králíkům paní Cimbálníkové, drůbeži a včelkám pana Kadly ještě přibyl Nikolčin kamarád beránek. Jsme moc rádi, že se řady našich příznivců rozrůstají a že naše děti se nemusí o životě domácích zvířat dozvídat jen z knih a obrázků. Díky těmto lidem mohou poznávat zvířata v jejich přirozeném prostředí, mohou si na ně sáhnout, poslechnout si je, nebo je dokonce vlastnoručně nakrmit. Při mnohých návštěvách si děti nejen bystřily své smysly, ale také poznávaly, jak je důležité naučit se pomáhat slabším a bezbranným.

Již druhým rokem jsme se podobným způsobem loučili s paní Zimou. Pečlivě jsme ji nazdobili, oblékli a navlékli jí korále z vyfouknutých vajíček. Pár dní nám dokonce hlídala školku. Ale i přes tuto přípravu jsme letos zjistili, že utopit Moranu není vůbec jednoduché. Málo vody a pomalý proud ukončil její cestu v nedaleké zatáčce řeky Svratky. Asi proto

se letošní poměrně mírná zima nemohla s námi tak dlouho rozloučit.

Citlivě vnímat přírodu a všímat si dění okolo sebe se děti musí také učit. Proto jsme se ve dvou dubnových dnech vypravili na pomoc vodě a lesu. Vyzbrojili jsme se hráběmi a vydali se čistit potůčky v lese nad naší školkou. Děti nadšeně poklízely klacíky a hrabaly listí, měly radost, když se voda v potůčku znovu rozproudila. Na opačný konec obce, do protějšího lesa jsme zase vyšli s pytli na odpadky. Naplnili jsme je během chvilky. Odpadky jsme vyhodili do správného kontejneru. Už víme, kde a do čeho se v obci vyhazuje papír, plasty nebo sklo. Byli bychom rádi, kdyby se z těchto dvou aktivit stala také tradice a my se naučili přírodě aktivně pomáhat a ohleduplně se v ní chovat.

Na představení dvou kamarádů, lidského Kuka a pejska Cuka nás pozvaly děti z nedvědicke školy a školky. S oběma kamarády jsme si zazpívali řadu rytmických písniček. Po veselém programu jsme měli ještě chvilku na prohlídku školy a také jejího okolí. Paní ředitelka dětem vyprávěla, kudy chodila jako malá do školy nebo z jaké studánky teče moc dobrá voda. Před odjezdem autobusu jsme se všichni občerstvili a odpočinuli si na zahradě paní učitelky.

Nezapomněli jsme samozřejmě ani na oslavu posledního dubnového dne - oslavu čarodějnic.

Vlastnoručně upečené špekáčky chutnaly. V ohni shořely také papírové čarodějnice, které si před tím děti samy složily a vymalovaly.

Snad nejvíce milých povinností na nás ještě čekalo skoro na samém konci školního roku. Bylo to předání dárečků - sluníček pro maminky k jejich svátku a účast ve dvou výtvarných soutěžích. První soutěž s názvem Čarovné barvy země byla pro nás úplnou novinkou. Dosud jsme nikdy nepracovali s přírodními jílly. Bylo zajímavé zjistit, že země, po které šlapeme a myslíme si, že je jednobarevná, dokáže mít nádech do zelena, do modra, do červena a třeba i do žluta. Děti na velké plátno zachytily pohled z okna naší školky - les, louku, pole a na nich žijící zvířata - krtka, zajíčky, ovečky, ptáčky. Obraz jsme doplnili o opravdovou zeminu z kresleného pole nebo o květiny a listy, které také rostou v blízkosti naší školky.

Do druhé soutěže jsme se zapojili již po čtvrté. Tento rok pro nás Železářny připravily docela těžký úkol, kterým byl Výrobek budoucnosti. Ale i tady jsme si věděli rady. Opět jsme použili velké plátno, namalovali jsme planety, které spojují koleje, a kamarády, kteří proto mají i v tak nekonečném prostoru, jako je vesmír, k sobě blízko.

Za tuto práci byly děti odměněny krásným představením divadla Netratrdlo, které se jmenovalo

Drak Dráp. Děti poznaly bojácného rytíře a hodného draka Drápa, pana doktora, na kterého se všechny pohádkové bytosti mohly obrátit se svými těžkostmi. Pomohl bludičce, která špatně viděla, princezně, která se bála rovnátek, a dokonce rytíři, kterého zbavil jeho strachu. Na závěr představení čekalo ještě jedno obrovské překvapení pro naše tři předškoláky. Tím překvapením bylo jejich pasování. Poklekli a rytíř jim přiložil na rameno meč. Asi si poprvé představili, že je po prázdninách čeká úplně jiný svět, a to ten školní.

Jedním z témat, které nás ještě před koncem roku čekalo, bylo upevňování bezpečného chování na komunikacích. Znalosti dětí o prostředcích, které nám slouží k dopravě, jsme rozšířili a zahájili jsme projekt Technické školky. Starší děti zkoušely zacházet s pravítkem, spojovaly vyznačené body, a tím si samy vytvořily nákladní auto či trolejbus. Mladší děti si vybraný dopravní prostředek podle skutečnosti vymalovaly. Pak jsme ještě přimalovali silnici, chodce, řidiče nebo dopravní značky. Dovednosti svých prstíků si děti také vyzkoušely při montování dřevěných vláček. Rozšroubovat, to byla hračka. Ale pak vláček znovu smontovat, to už tak jednoduché nebylo. Společnými silami jsme ale zvládli i tento oříšek.

Předposlední květnový den byl ale zkouškou největší, nejen pro děti, ale i pro organizátory

velkého sportovního klání již 6. ročníku šesti školek mikroregionu Porta Předklášteří. Brzy ráno se na naše nevelké fotbalové hřiště v Borači zaplnilo dětmi z Předklášteří, Dolních Louček, Štěpánovic, Lomničky, Železného a samozřejmě z Borače. Naše děti nesměly chybět. Čekalo na ně pět náročných sportovních disciplín - skoky v pytích, hod do dálky, pětiskok, běh přes překážky a na závěr velký štafetový běh. Výkony byly vynikající a byly odměněny voňavými perníkovými medailemi, které všem dětem upekla paní Rašovská. Děti po celou dobu bavil veselý klaun, se kterým si mohly zazpívat i zatančit v době, kdy zrovna nesoutěžily. Přálo nám dokonce i počasí, které ještě den před soutěží bylo zamračené a uplakané. Déšť nepřestával po celou dobu stavění stanů a chystání stolů a laviček pro děti. Za náročnou přípravu celé akce patří obrovské poděkování paní ředitelce, která celou akci dokonale promyslela a naplánovala, dále všem zástupcům obce v čele s paní starostkou M. Kadlovou a místnímu hasičskému sboru pod velením pana Uhra. Společnými silami všichni výše uvedení zajistili dětem dokonalé zázemí. Měřit a zapisovat výkony dětí pomáhala také řada místních obyvatel. V neposlední řadě patří poděkování také rodičům, kteří přišli své ratolesti při sportování podpořit.

Abychom oplatili obci její velkou pomoc při organizaci sportovních her, vystupovaly děti na

slavnostním otevření nově zbudované cyklostezky. Nebylo nás mnoho, protože zrovna v té době byly v naší školce rozšířené neštovice. Přesto se písně a tanečky našich nejmenších líbily a určitě příjemně doplnily a obohatily slavnostní nedělní odpoledne.

V červnu jsme vyrazili na školní výlet. Objednaný autobus nás odvezl do Lomnice. Navštívili jsme nejdříve hájenku pana lesníka Lanči a dozvěděli se plno zajímavostí o lese a lesní zvěři. Nejvíce jsme obdivovali lištičku Růženku a také poštolku. Tu si odvážné děti mohly samy podržet na ruce. Po dobrém občerstvení v hájence jsme se vydali na cestu, nejprve do údolí, později do kopce po přírodní stezce. K největším zážitkům asi patří zahánění deště t'ukáním kamínků nebo stavění domečků pro lesní skřítky.

Červen byl ale také ve znamení loučení. Příjemně prožité chvíle ve školce nám bude připomínat společná fotka.

Stejně příjemné bylo i rozloučení s předškoláky a dětmi, které odcházely ze školky. Hádání, rýmování a zpívání dětem i jejich rodičům zpříjemnilo jedno čtvrteční odpoledne.

V tomto školním roce jsme s dětmi přečetli 32 knížek. Děti se také učily pracovat a zacházet s encyklopediemi a atlasy.

K zápisu dětí do mateřské školy na příští školní rok přišlo se svými rodiči celkem 7 dětí. V 6

případech bylo žádostem vyhověno.

Nadále pokračovala spolupráce s klinickou logopedkou specializovanou na vady řeči a sluchu paní Mgr. Bohuslavou Výletovou.

My zaměstnankyně školky bychom rády poděkovaly všem rodičům, prarodičům, příbuzným a „spřízněným duším“, které naši školku zásobují vitamíny i dobrotami, které nám pomáhají finančními a věcnými dary. Děkujeme za jejich zájem, čas, podporu i porozumění.

Byly bychom šťastné, kdyby naše děti rády vzpomínaly na okamžiky prožité ve školce a těšily se z nich společně se svými rodiči. Všem dětem a rodičům přejeme pohodové, slunečné prázdniny a zase v září se budeme těšit na ty nejhodnější děti z boračské pohádkové školky.

Krásné prázdniny!

V Borači dne 11. 7. 2014

Čechová Pavla, učitelka MŠ

Na houbách

Zpívánky zdravé pětky

Sběr papíru

Malování u řeky

Mikulášská nadílka v jeskyni Výpustek

Čertovské strašení v Borači

Vánoční dovádění

Tanec masek

Čarovné barvy země

Výrobek budoucnosti

Záchrana uvězněné Morany

Sportovní hry

Čistění potůčků

Pasování předškoláků

Výlet do Lomnice

Horní řada: paní učitelka Čechová Pavla, paní školnice
Kalčíková Jaroslava, Matoušková Nikola, Šprochová
Tereza, Kuneš Vincent, Prášková Lenka, Špatný
Miroslav, Dundáčková Ludmila, Rozbořil Mikuláš,
paní ředitelka Šíkolová Soňa
Uprostřed: Kincová Adriana, Kollár Ján, Makovská
Terezie, Huták Milan, Kunešová Violeta
Spodní řada: Pánek Lukáš, Skřičková Magdalena,
Odehnalová Sofie, Kadla Matěj, Skřičková Emma,
Bendová Nela